המביא גט פרק שני גיטין

הנצוק והקטפרס ומשקה טופח אינו חיבור לא לטומאה ולא לטהרה. פי' בקונטרס אינו חיבור לטהרה לענין שתי מקוואות שאין באחד מהן מ' סאה ונצוק וקטפרס ומשקה טופח מחברן אינו חיבור וקשה לר"ת דעד כאן לא נחלקו ר' מאיר ורבי יהודה בפרק אין דורשין (חגיגה יט.) גבי ג' גוממיות העליונה עשרים והתחתונה עשרים ובאמצעית ארבעים ומרדלית של גשמים עובדת ביניהם אלא בעובל בעליונה מי אמרינן גוד אסיק אבל בתחתונה כולהו מודו דעלתה לו עגילה דאמרינן גוד אחית אלמא קטפרס חיבור והכא משמע דאינו חיבור כלל ואומר ר"ת דהכא מיירי דוקא בשתי גוממיות שבזו עשרים וזבו עשרים לריכא מקוה שלם באחד בפני עצמה אלא הוי חיבור ואין מטבילין אפילו בתחתונה אבל התם דאיכא באמצעית מקוה שלם לכ"ע מטבילין בתחתונה ובעליונה פליגי ודוקא נקט באמצעית אבל שתי גוממיות שאין בשום אחת מקוה שלם לכ"ע אין מטבילין אף בתחתונה עוד הקשה דהכא קאמר דקטפרס לא הוי חיבור ובסמוך קאמר רבי יהודה אם היו רגליו של ראשון נוגעות במים אף השני טהור ונוגעות במים הרי הכא ראשו ורובו במים שאובין וטהור שנפלו על ראשו ועל רובו שלשה לוגין מים שאובין טמא ליפול ולירד למקוה הוי קטפרס חבור ומיהו נצוק גרוע מקטפרס לפי שהקילוח של הנצוק עומד באויר ולא הוי חבור אפי' קופו ליפול כדאמרינן בפרק בתרא דע"ז (דף עב:) והא דדייק התם גבי כותי דאתא ליהא אבא גישתא ואסריה רבא לבולי חמרא שמע מינה נצוק חיבור אע"ג דהתם הוי קטפרס דייק שפיר דנצוק הוי חיבור דכיון דמה שנגע בו הכותי דהייט בקצה העליון דאין קופו ליפול בתוך חבית כיון שראשו אחד מונח על גישתא והכי לא עדיף מנצוק עוד הקשה דהכא משמע דטופח להטפיח הוי חיבור ובפ"ו דמקוואות (משנה ז) תנן ומייתי לה בפ"ק דיבמות (טו.) ובפרק שליחי דחגיגה (דף כא:) עירוב מקוואות כשפופרת הנוד בעוביה ובאגלה כשתי אצבעות מחברת למקומן ואור"ת דנקב בעינן בשפופרת הנוד אבל מים שבי בטופח להטפיח ואין נראה לר"י דתנן במסכת מקוואות פ"ו (משנה ט) כותל שבין שתי מקוואות שנסדק לשתי מצערף לערב אין מצערף עד שיהא במקום אחד כשפופרת הנוד ר' יהודה אומר מילוף הדברים נפרלו מלמעלה זה לתוך זה על רוס בקליפת השום על רוחב כשפופרת הנוד הייט שתי אצבעות אם כן הא דקאמר עירוב מקוואות כשפופרת הנוד מלא נקב מים בעינן ובלפיו מלמעלה אין לריך אלא בקליפת השום ברוחב כשפופרת ואי במים שבי בטופח להטפיח אלא דנקב הוא דבעי' כשפופרת כדפירש ר"ת א"כ אין רוחב המים כשפופרת שתי אצבעות שהנקב עגול והוא לר מלמטה כדאמר בשתי אצבעות מחברות למקומן ונראה דדוקא לר"י שבי בטופח להטפיח אבל לרבנן לריך בקליפת השום ברוחב שתי אצבעות ובאמת מפסיק לריך בשפופרת הנוד שיהא הנקב אלא והיא דנצוק ובלפי מאי דמסיק לענין מקוואות ור"י היא מני אתיא כרבנן דדוקא היא דטופח להטפיח מיבור אתיא כר"י אבל הכא דנצוק וקטפרס דקתני בה דמשקה טופח אינו חיבור הייט אפי' טופח להטפיח ועוד אומר ר"י דאפילו ר' יהודה לית ליה טופח להטפיח חיבור בגרגיו עוגעות במים אלא מכח גוד אחית אבל בקרקע שהי דלא שייך גוד אחית בשי קליפת השום ואתיא ההיא דגרגרו זה לתוך זה אפי' כר' יהודה דאיירי התם בגרשא ור"י אומר דההיא דהנצוק וקטפרס לא לענין חיבור מקוואות איירי אלא לענין השקה והשתא הוי לטהרה דומיא דלטומאה וכן משמע מדקאמר דלמא לענין מקוואות ור' יהודה היא משמע דעד השתא לא הוה מוקי במקוואות ופשיט דמשקה טופח אינו חיבור לענין השקה ס"ה לענין טהילה וקאמר לא לריכא דאיכא טופח להטפיח ובשי הא דקתני דמשקה טופח אינו חבור לענין השקה אי מיירי בטופח אלא להטפיח אי אפי' בטופח להטפיח וקאמר הא נמי מגינא דהוי חיבור ודאי הא דמגינא דטופח להטפיח דלמא לענין מקוואות ור' יהודה היא מטעם גוד אחית אבל לענין השקה אימא דלא הוי חיבור אפי' לר' יהודה כמו במקוה בקרקע שהי דליכא גוד אחית והשתא ההיא דחגיגה לא קשה מידי ומלינו לאימר לכ"ע מטבילין בתחתונה אפי' ליכא באמצעית מ' ונקיט באמצעית מ' לאשמועינן דאפ"ה קתני בסיפא בתוספתא וחכמים אומרים אין מטבילין אלא באמצעית ואע"פ שיש מ' באמצעית אפ"ה אין מטבילין בתחתונה וכל שכן בעליונה אי נמי קא משמע לן דלא גזרינן אמצעית אטו אחריני אבל קשה לאלי דס"ד דטופח להטפיח הוי חבור לענין השקה אלמא בטופח להטפיח אנו מקילין יותר לענין השקה מלענין מקוואות דבמקוה לא הוי חיבור וגוף וקטפרס הוי איפכא דבהשקה לא הוי חבור ולענין מקוה הוי חיבור: **הבא** ראשו ורובו במים שאובין וטהור שנפלו כו'. הכי גרסינן בפרק קמא דשבת (דף יג:) דעל טבול יום דוקא גזרו בגיפה וכל שכן בגפילה אבל טהור דוקא בגפילה וטעמא אר"י דהממירו בגפילה משום שמעשה כך היה כדאמר התם והיו י(מעבירים על גביהן) שלשה לוגין מים שאובין: **אבל** גט יוצא מתחת ידי שניהם כשר. מה שפירש בקונטרס ששניהן אדוקין בו ולא דוקא שאין לריך שיהיו ממש שניהם אדוקים ואוחזים בגט אלא ששניהם אומרים שהכעל עשה שניהן שלוחין על כך ואמר להם שניכם הוליכו גט לאשתי ונתנו האחד בתעמד כדאמרינן בסוף המקבל (לקמן דף פז:) כולכם הוליכו אחד מוליך בתעמד כולם ואם האחד שלית והשני מעיד שבפניו נתן הבעל את הגט לחכירו להוליך לאשתו לרבא כשר דמה אם יאמרו בפניו גירשה אבל לרבה אפי' לאחר שלמדו אין להכשיר כיון שאין שניהם שלוחים דדוקא בשניהן שלוחים אמרינן בפרק קמא (לעיל דף ה.) דכשר לרבה משום דבי תרי דמייתי גיטא מילתא דלא שכיחא היא אבל כה"ג לא: אלמא

הנצוק. קילוח: **והקטפרס.** הר משופע שמדרונו מחודד הרבה: **אינו חיבור.** לטומאה. כגון המערה מכלי טהור לכלי טמא ונצוק הקילוח מחבר משקה שני הכלים אינו חיבור לטמא משקין העליונים. וכן הקטפרס אם העבירו דרך דף מחוברים לטומאה אין העליונים טמאים. וכן אם היתה ערוכה ארוכה ובשני ראשיה משקין אחד טמא ואחד טהור ומשקה טופח מחברן אינו חיבור לטמא הטהורים. וכן לטהרה לענין מקוואות (א) שני מקוואות שאין באחד מהן ארבעים סאה ונצוק וקטפרס ומשקה טופח מחברן אינו חיבור: **טופח להטפיח.** שיש משקה הרבה שאם טפח בו יכול להטפיח במקום אחר: **חיבור.** לטומאה ולטהרה וקס"ד דהוא הדין לעגילה דמשיב כמאן דעביד כהדי הדדי: **דלמא.** הא דקתני חיבור: **לענין מקוואות.** קאמר ור' יהודה היא משום גוד אחית (ב)(כדמתני' כו'). ומיהו לענין עגילה מצטיין מי הוא עגילה כתיקונה לאלמא אי לא ואין ראויים חיבור מקוואות ראויה לכאן דאתן לאו משום חיבור מצטיר לן: **מכוונות.** לא פחות ולא יותר: **השני עמא.** שחסר המקוה על ידי הראשון: **נוגעות במים.** בשעת עגילת השני: **אף השני טהור.** דכמאן דמחברי מים שעל הראשון למי המקוה דמו: **הבא ראשו ורובו.** כשהוא טהור במים שאובים בתוך הכלי: **עמא.** לתרומה עד שיעבול ומגזירת שמונה עשר דבר היא. וכפ"ק דמסכת שבת (ג) מפרש מ"ש גזור עליה לפי שהיה להם מערות קרוחים לעגילה ולאחר עגילה היו רוחצין בשאובין והתחילו לומר לא אלו מטהרין אלא אלו מטהרין וגזרו עליהן ושוב גזרו על עהור שנפלו עליו שלשה לוגין מים שאובין דאי לא הא לא קיימא הא: **תניא בברייתא.** בתוך הכלי ותניא בגפילה שנפלו על תני גופו שלשה לוגין: **בעל קרי חולה כו' טהור.** לדברי תורה דעזרא תיקן טבילה לבעלי קריין קודם שיעסקו בתורה והקלו על החולה בתחילת תשע קבין אפי' שאובין במסכת ברכות (ד) אבל לעהרו ליכנס במקדש בעינן ארבעים סאה: **ותניא בעבילה.** שבכתב תניא לתוך המקוה ועל תניא נתן ע' קבין שאובין: **שלש הגט יוצא מתחת ידי שניהם.** שאין שניהם שלוחין בהבאתו אלא הוו שניהם שהביאו גט אלא אחד הביאו לריך המביא לומר בפני נכתב ובפני נחתם וזה לא אמר: **אבל הגט יוצא.** כב"ד: **מתחת ידי שניהם.** ששניהם אדוקין בו ושניהם שלוחין: כשר

מסורת הש"ס

(א) טהרות פ"ח מ"ט ע"ז עב., ב) חגיגה יט. מקואות פ"ז מ"ו, ג) מ"ד מ"ז, ד) שבת יג: יד. זבין פ"ה מ"ב, ה) נדרים כב: ע"ש [מקואות פ"ג מ"ד], ו) גם"ש: הנמוק, ז) [ל"ל כדתנן], ח) [דף יד.], ט) [דף כב:], י) [ל"ל טופחים עליהם],

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אינו חיבור וכו' לענין מקוואות בגרון שני:

מוסף רש"י

הנצוק. קלוח ליער הבא מלמעלה למעה מוקיפה כמרזב של גגין (ע"ז עב.). והקטפרס. מים הבאין מלמעלה למטה לרך מדרון של מל נבוה קוף (שם). ומשקה טופח. ואין בו טופח על מנת להטפיח, שאם טפח בהן בידו ולא יעלה בה משקה שיוכל להטפיח דבר אחר (שם). אינו חיבור לא לטומאה. אם משקין אלושין הן ונגע טמא בתחתון, העליון טהור, וכן לענין משקה טופח, אפילו במקום אלף משקה מכאן ומכאן ומשקה טופח בטמא ונגע טמא במשקה, משקין שמכאן ומכאן טהורין ואע"פ שמחוברין לו (שם). ולא לטהרה. גמומית שאין בה ארבעים סאה ונצוק או קטפרס או משקה טופח מחבר לגמומית זו מקוה שלם, אינה חיבור והטובל בגמומית לא עלתה לו טבילה (שם). והשני עמא. שהרי חסר השיעור מים שבל הראשון (חגיגה יט.). הבא ראשו ורובו. לאחר שנבל מטומאתו במים שאובין. כו ביום, וטהור גמור שנפלו על ראשו כו' (שבת יג:).

עין משפט נר מצוה

א מיי' פ"ז מהלכות טומאת אוכלין הלכה ז והלכה ט:
יא ב מיי' פי"ל מהלכות מקוואות הלכה ז סמג עשין עו טוש"ע י"ד סימן קכב סעיף ג:
יב ג מיי' שם פ"ח הלכ' יג סמג שם טוש"ע י"ד סימן רל סעיף כב:
יג ד מיי' פ"ע מהלכות שאר אבות הטומאות הלכה ח:
יד ה מיי' שם הלכה ג:
טו ו מיי' פ"ז מהלכות נזירות הלכה יד עו סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סימן קמב סעיף יח:

תוספות רי"ד

איכא משקה טופח מאי הוי והתנן הנצוק והקטפרס ומשקה טופח אינו חיבור לא לטומאה ולא לטהרה: לא צריכא דאיכא טופח ע"מ להטפיח ולא איפשיט: א' אומר בפני נכתב וא' אומר בפני נחתם פסול פי' שהרי לא קיים כל החתימה: אמר (רב) שמואל בר יהודה אמר רבי יוחנן ל"ש אלא שאין הגט יוצא מתחת ידי שניהם אבל אם הגט יוצא מתחת ידי שניהם

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com